

پایش تغییرات فیزیکی سیمای سرزمین شهر کرج با استفاده از تحلیل سینوپتیک و تصاویر ماهواره‌ای

عباس مرادی^{۱*}، حسن تیموری^۲، صادق دژکام^۳

۱- استادیار گروه مرتع و آبخیزداری، دانشگاه هرمزگان، بندرعباس، ایران

۲- دانشجوی کارشناسی ارشد ارزیابی و آمایش سرزمین، دانشگاه هرمزگان، بندرعباس، ایران

۳- کارشناس ارشد محیط زیست، دانشگاه تهران، تهران، ایران

دریافت: 93/6/22 پذیرش: 93/8/18

چکیده

تحقیق حاضر با هدف ارزیابی روند تغییرات عناصر ساختاری سیمای سرزمین شهر کرج طی سال‌های 1368 تا 1392 طراحی و با استفاده از تحلیل سینوپتیک سیمای سرزمین انجام شده است. نقشه‌های سیمای سرزمین از سه فریم تصویر ماهواره‌ای سنجنده TM ماهواره لندست سال‌های 1368، 1380 و 1392 با استفاده از روش تفسیر تلفیقی تهیه شده است. سپس تعدادی از سنجه‌های سیمای سرزمین شامل تعداد تکه، تراکم تکه، شکل سیمای سرزمین، بزرگ‌ترین تکه، تنوع شانون، پیوستگی، تراکم حاشیه، درصد پوشش سیمای سرزمین در دو سطح سیمای سرزمین و کلاس کاربری، و پوشش محاسبه و تغییرات آن‌ها بررسی شده است. داده‌های تحقیق نیز با استفاده از منابع کتابخانه‌ای، تصاویر ماهواره‌ای، نقشه‌های توپوگرافی و همچنین بازدید میدانی از منطقه گردآوری شده است. نتایج پژوهش نشان می‌دهد سیمای سرزمین شهر کرج در بازه زمانی اول (1368-1380) روند تغییراتی متفاوت با بازه زمانی دوم (1392-1380) داشته است؛ ولی به‌طور کلی در انتهای بازه زمانی، سیمای سرزمین منطقه مورد مطالعه تکه‌تر (افزایش تعداد تکه‌ها از 1612 تکه در سال 1368 به 2024 تکه در سال 1392)، از نظر شکلی پیچیده‌تر و نامنظم‌تر، به‌لحاظ پیوستگی تکه‌ها ناپیوسته‌تر و از نظر نوع کاربری و پوشش موجود از تنوع آن‌ها کاسته شده است. همچنین، نتایج گوبایی آن است که گسترش مناطق انسان‌ساخت موجب افزایش

* نویسنده مسئول مقاله:

از هم گسیختگی، بینظمی و پیچیدگی تکه‌ها و کاهش سطح کلاس کشاورزی منطقه شده و در صورت ادامه این روند در آینده ممکن است باعث فروافت شدید کارکردها و خدمات اکو سیستم‌ها به ویژه کاربری کشاورزی شود.

واژه‌های کلیدی: پایش تغییرات، سیمای سرزمین، تحلیل سینوپتیک، تصاویر ماهواره‌ای، کرج.

۱- مقدمه

گسترش شهری^۱ موجب تکه شدن^۲ جداول‌گی^۳ و تخریب بوم‌سازگان‌های طبیعی می‌شود، ترکیب گونه‌ها را ساده و یکنواخت می‌کند، سامانه‌های هیدرولوژیک را آشفته می‌نماید و جریان انرژی و چرخه مواد غذایی را تغییر می‌دهد؛ بنابراین، این فرایند پیامدهای پیچیده و گاه جبران‌ناپذیر بوم‌شناسختی به همراه خواهد داشت. به منظور انتخاب سناریوی رشد شهری پایدار و پیش‌گیری یا کاهش بروز این پیامدها، پایش و پیش‌بینی الگو و روند گسترش شهری و پیامدهای آن بر بوم‌سازگان‌ها از طریق کمی‌سازی الگوی سیمای سرزمین و تغییرات آن در واکنش به رشد شهر، از اهمیت زیادی برخوردار است (Zhang Et al., 2004).

داده‌های ماهواره‌ای با پوشش دادن سطحی وسیع از سیمای سرزمین، دقت مکانی و تکرارهای زمانی مناسب، امکان تهیه نقشه‌های کاربری و پوشش زمین مناسب به منظور پایش و برنامه‌ریزی سیمای سرزمین را در بسیاری از مناطق فراهم آورده‌اند. از سوی دیگر، ابداع و توسعه سنجه‌های مکانی به عنوان نمایه‌های کمی سیمای سرزمین و امکان محاسبه آن‌ها از نقشه‌های کاربری و پوشش حاصل از داده‌های ماهواره‌ای، تحولی شگرف در این زمینه ایجاد کرده است (Herold Et al., 2005). این سنجه‌ها به عنوان شاخص‌های توصیف و کمی‌سازی الگو، ترکیب‌بندی و پیکربندی ساختار سیمای سرزمین، در مقیاس‌های زمانی و مکانی مختلف به کار می‌روند و به طور کلی به دو گروه مکانی و غیرمکانی تقسیم می‌شوند. سنجه‌های غیرمکانی ترکیب سیمای سرزمین مواردی مانند تعداد تکه‌های هر نوع کاربری یا نسبت آن‌ها به سطح کل سیمای سرزمین را نشان می‌دهد. سنجه‌های مکانی خصوصیات پراکنش و

1. urban sprawl
2. fragmentation
3. isolation

پیکربندی انواع تکه‌ها را در سیمای سرزمین و در ارتباط با هم توصیف می‌کنند. سنجه‌ها در سه سطح تکه، کلاس و سیمای سرزمین محاسبه می‌شوند (Mc Garigal & Marks, 1995). سهولت اندازه‌گیری سنجه‌های سیمای سرزمین با استفاده از تصاویر ماهواره‌ای و سامانه‌های اطلاعات جغرافیایی، و نیز رابطه آن‌ها با کارکرد بوم‌سازگان‌ها از ویژگی‌های بالرزش آن‌هاست (سلمان ماهیتی، ۱۳۸۶). همچنین، امکان استفاده از آن‌ها برای مقایسه سیمای سرزمین‌های متفاوتی که با یک روش یکسان نقشه‌سازی شده‌اند، ارزیابی سیمای سرزمین در زمان‌های متفاوت و مقایسه یک سیمای سرزمین تحت سناریوهای مختلف توسعه، آن‌ها را از این جهت ممتاز کرده است (ستوده، ۱۳۸۹).

مرتبه کردن الگوی مکانی گسترش شهری به فرایندهای بوم‌شناسی سیمای سرزمین نیازمند استفاده از روش‌های تجزیه و تحلیل مکانی و کمی است. در این‌گونه پژوهش‌ها، مطالعه تغییرات مکانی و تغییرات زمانی به طور جداگانه به نتیجه‌ای مطلوب نخواهد رسید. از این‌رو، به منظور مطالعه هم‌زمان هر دو نوع تغییرات زمانی و مکانی، در کمی‌سازی ساختار سیمای سرزمین و بررسی تغییرات آن از دو روش تحلیل سینوپتیک^۱ (هم‌دید) و تحلیل گرادیان استفاده می‌شود. در تحلیل سینوپتیک گستره یکسانی از سیمای سرزمین در چند مقطع زمانی مختلف، با یک روش واحد تهیه نفشه، در یک مقیاس واحد و با یک اندازه‌دانه‌بندی یکسان تجزیه و تحلیل می‌شود تا ویژگی‌های ترکیب‌بندی و پیکربندی آن‌ها توسط سنجه‌های یکسانی اندازه‌گیری و مقایسه شود و تغییرات الگوی ساختاری آن گستره از سیمای سرزمین در طی زمان و در تمام سطح آن تعیین شود (Lausch & Herzog, 2002).

امروزه، شهر کرج به عنوان دومین مرکز بزرگ جمعیتی بعد از تهران در جنوب رشته‌کوه البرز بهدلیل مهاجرت و افزایش درصد رشد جمعیت، با مسئله افزایش جمعیت روبروست که این امر موجب افزایش فشار ناشی از شهرنشینی به مناطق و اراضی اطراف این شهر شده است. با تأسیس استان البرز نیز مهاجرت به این شهر بیش از گذشته خواهد بود. این جمعیت برای ساخت مسکن و تهیئة غذای خود نیازمند استفاده از اراضی اطراف کرج هستند. بنابراین، در آینده احتمال تغییرات کاربری اراضی اطراف این شهر وجود دارد. با توجه به معضلات محیط زیستی که توسعه شهر در آینده می‌تواند پدید آورد، برنامه‌ریزی توسعه آینده شهر بر مبنای ملاحظات محیط‌زیستی برای

1. synoptic analysis

پایش تغییرات فیزیکی سیمای سرزمین شهر ... کاهش و پیشگیری از این مشکلات و رسیدن به توسعه پایدار شهری ضروری است. هدف اصلی این پژوهش، پایش تغییرات کاربری / پوشش زمین و تعیین الگوی مکانی - زمانی تغییرات در محدوده شهری کرج در بازه زمانی 1368 تا 1392 با استفاده از فن‌های سنجش از دوری به منظور برنامه‌ریزی توسعه پایدار شهری و کاهش آثار زیست‌محیطی ناشی از این تغییرات است. علاوه‌بر این، پایش تغییرات سیمای سرزمین شهر کرج با استفاده از تحلیل سینوپتیک در سال‌های 1368، 1380 و 1392 از دیگر اهداف اصلی این تحقیق است. به منظور نیل به اهداف اصلی، اهداف جزئی و فرعی نیز پیگیری شده است که عبارت‌اند از:

1. تهیه نقشه‌های کاربری و پوشش زمین شهر کرج و تغییرات آن‌ها در طی سه دوره؛
2. مقایسه سنجه‌های سیمای سرزمین تولیدشده از نقشه‌های کاربری و پوشش زمین برای تعیین دقیق الگوی مکانی - زمانی تغییرات.

2- مبانی نظری

در زمینه بررسی وضعیت ترکیب و پراکنش مکانی عناصر ساختاری سیمای سرزمین و ارزیابی روند تغییرات زمانی آن‌ها مطالعات مختلفی در ایران و جهان انجام شده است که همگی از ترکیب تصاویر ماهواره‌ای و محاسبه سنجه‌های سیمای سرزمین بهره برده‌اند. هرزوگ و لوچ¹ (2002) در آلمان از سنجه‌های سیمای سرزمین در پایش تغییرات سرزمین و واکنش آن دربرابر توسعه انسان‌ساخت استفاده کردند و نتایج پژوهش آن‌ها نشان داد کارایی هریک از سنجه‌ها به مدل‌های مورد استفاده و اطلاعات موجود وابسته است. هرولد و همکاران (2005) به بررسی نقش سنجه‌های مکانی سیمای سرزمین در تجزیه و تحلیل و مدل‌سازی تغییر کاربری شهر سانتاباربارا پرداختند و به این نتیجه رسیدند که ترکیب سنجش از دور و سنجه‌های مکانی رویکردنی نو و مناسب در پیش‌بینی و تحلیل توسعه شهری است. ماتسوشیتا² و همکاران (2006)³ (2006) در کاسمیگاوارا ژاپن با استفاده از سنجه‌های سیمای سرزمین تغییرات سیمای سرزمین ناشی از گسترش شهری را بررسی و اظهار کردند که تجزیه و تکه‌تکه شدگی سیمای سرزمین

1. Herzog & Lausch

2. Herold

1. Matsushita

مهم‌ترین مشخصه تغییر بر اثر توسعه شهری در منطقه بوده است. ونگ^۱ (2007) در ایالات متحده آمریکا تغییرات الگوی سیمای سرزمین در واکنش به توسعه شهری را بررسی کرد و نشان داد سیمای سرزمین به مرور زمان تکه‌تکه و پیچیده شده و در مناطق حاشیه شهری و تازه توسعه یافته تغییرات زیادی داشته است. یه و هانگ^۲ (2009) به بررسی الگوهای مکانی-زمانی تنوع سیمای سرزمین در پاسخ به رشد شهری در چین تایپه پرداختند و مکان‌هایی را که تنوع سیمای سرزمین تحت تأثیر فعالیت انسانی تغییر داده بود، تعیین کردند. شرستا^۳ و همکاران (2011) با استفاده از تحلیل سینوپتیک و گرادیان به مطالعه تکه‌تکه‌شدنگی سیمای سرزمین کلان‌شهر فونیکس ایالات متحده آمریکا پرداختند.

در ایران، پریور (1385) رهیافت مدیریت کیفیت محیط زیست شهری تهران را از طریق اصلاح ساختار سیمای سرزمین شهری بررسی کرد و به این نتیجه دست یافت که عناصر ساختاری اکولوژی در این شهر از بین رفته‌اند یا در حال نابودی‌اند. خزاعی (1386) رویکردهای سیمای سرزمین در بازگردانی جنگل‌های تخریب‌شده استان گیلان را مطالعه کرده، براساس آن سامانه پشتونه‌های تصمیم‌گیری برای احیای جنگل را طراحی کرد. طالبی امیری (1388) با استفاده از سنجه‌های بوم‌شناسی سیمای سرزمین به تحلیل تخریب سیمای سرزمین حوزه آب‌خیز نکا پرداخت. نتایج تحقیق او بیانگر جای‌گزینی گسترده زمین‌های جنگلی و کشاورزی در منطقه با پوشش مرتّعی بوده است. مختاری (1388) با استفاده از کمی کردن الگوی سیمای سرزمین شهر اصفهان، تغییرات سیمای سرزمین را بررسی و اعلام کرد در صد مناطق انسان‌ساخت به‌شدت افزایش و مناطق کشاورزی و طبیعی کاهش یافته‌اند. ستوده (1389) به‌منظور تحلیل سلامت اکولوژیکی سیمای سرزمین شهر شیراز از سنجه‌های سیمای سرزمین استفاده کرد، برپایه نتایج مطالعه‌وی، در سه دهه گذشته سطوح نفوذناپذیر رشد چشم‌گیری داشته‌اند و باعث از بین رفتن تالاب‌ها، زمین‌های کشاورزی و از هم‌گسینختگی زیستگاه‌ها شده‌اند. کیانی (1390) تغییرات پوشش و کاربری شهرستان طالقان را با سنجه‌های سیمای سرزمین بررسی کرد. نتایج پژوهش او نشان داد بیشترین تغییرات مربوط به کلاس کشاورزی بوده است.

1. Weng

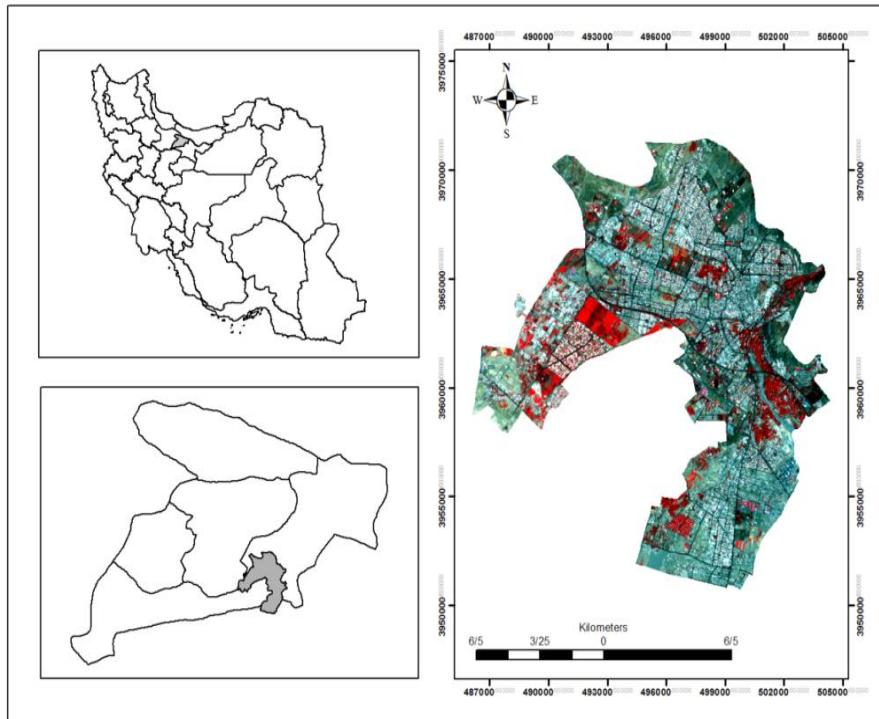
3. Yeh & Huang

4. Shrestha

3- مواد و روش‌ها

1-3- منطقه مطالعه

منطقه مطالعه محدوده سیاسی - اداری شهر کرج از شهرهای استان البرز و بخش مرکزی شهرستان کرج است که با وسعت 180 کیلومترمربع در 35 کیلومتری محور غربی شهر تهران واقع شده است (شکل 1). این شهر در حد فاصل عرض‌های شمالی 35 درجه و 42 دقیقه و 35 درجه و 53 دقیقه و بین دو طول 50 درجه و 50 دقیقه و تا 51 درجه و 3 دقیقه شرقی در دامنه جنوبی رشته‌کوه‌های البرز گستردگی شده است.

شکل 1 موقعیت شهر کرج در ایران و استان البرز

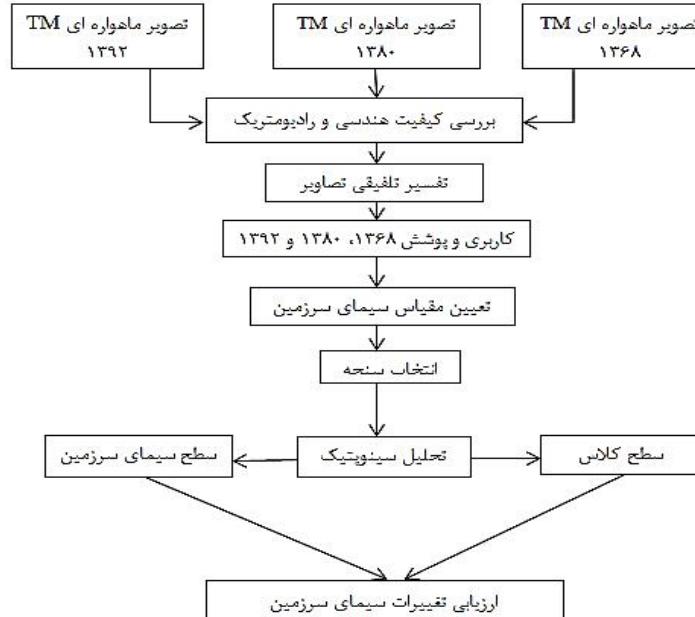
2-3- داده‌ها

به منظور دست‌یابی به اهداف تحقیق، استفاده از سه دوره نقشه کاربری و پوشش زمین نیاز بوده

است که بدلیل نبود این نقشه‌ها، از سه فریم تصویر ماهواره‌ای بدون ابر گذر ۱۶۵ و ردیف ۳۵ سنجنده TM ماهواره لندست مربوط به تیرماه سال‌های ۱۳۶۸، ۱۳۸۰ و ۱۳۹۲ استفاده شد. نقشه‌های توپوگرافی با مقیاس ۱:۲۵۰۰۰ تهیه شده از عکس‌های هوایی سراسری سال ۱۳۷۳ و نقشه‌تقطیمات کشوری مربوط به سال ۱۳۹۰ استان البرز نیز استفاده شدند. علاوه بر داده‌های یادشده، از اطلاعات حاصل از بازدید میدانی و نقاط برداشت شده به وسیله سامانه موقعیت یاب جهانی نیز به منظور کمک به فرایند تهیه نقشه‌های کاربری / پوشش سرزمین استفاده شد.

3-3- روش پژوهش

برای پایش تغییرات سیمای سرزمین شهر کرج در بازه زمانی ۱۳۶۸ تا ۱۳۹۲ از تحلیل سینوپتیک سیمای سرزمین استفاده شد. بر این اساس، نقشه‌های سیمای سرزمین سه دوره زمانی ۱۳۶۸، ۱۳۸۰ و ۱۳۹۲ از تصاویر ماهواره‌ای سنجنده TM ماهواره لندست تهیه و تحلیل شدند. مراحل مختلف پژوهش به تفصیل در ادامه آمده است (شکل ۲).

شکل ۲ مراحل انجام تحقیق

3-4- تهیه نقشه‌های سیمای سرزمین (کاربری و پوشش زمین)

پس از بررسی و اطمینان از کیفیت رادیومتری تصاویر و کترل صحت هندسی آن‌ها با نقشه‌های توپوگرافی منطقه و با توجه به بازدید میدانی و شناخت منطقه، نقشه‌های توپوگرافی 1:25000، نظر کارشناسان و سطح اول طبقه‌بندی (Anderson, 1976)، پنج طبقه کاربری و پوشش زمین (شامل مناطق انسان‌ساخت، بایر، مرتع، پوشش سیز و کشاورزی) در این مطالعه درنظر گرفته شد. به دلیل اهمیت شکل و مرز واقعی عناصر سیمای سرزمین (تکه¹، کریدور² و چیدمان³) در این مطالعه و ویژگی کاربری و پوشش منطقه، از روش تفسیر تلفیقی (تفسیر بصری با استفاده از رایانه) تصاویر ماهواره‌ای استفاده شد که با وجود زمان‌بندی بودن، در قیاس با روش‌های خودکار طبقه‌بندی تصویر، ساختار سیمای سرزمین را با دقت بیشتری ترسیم می‌کند. برای بارزسازی تصاویر مورد استفاده، ترکیب رنگ‌های مناسب ساخته، و بهبود کتراست شدند. همچنین، به علت قابل تشخیص نبودن برخی پدیده‌ها روی تصویر، عملیات بازدید میدانی از منطقه طراحی و اجرا شد. سپس براساس شناخت از منطقه، اطلاعات دردسترس و استفاده از عوامل تفسیر (رنگ، تن، بافت، همراهی و شکل)، تصاویر ماهواره‌ای TM سه مقطع زمانی و تفسیر و نقشه‌های کاربری و پوشش سال‌های 1368، 1360 و 1392 با ساختار برداری تولید شدند.

3-5- تحلیل ساختار سیمای سرزمین

3-5-1- تعیین مقیاس مطالعه در سیمای سرزمین

تعیین مقیاس مطالعه در سیمای سرزمین از اهمیت زیادی برخوردار است و نتایج تحلیل‌ها را تحت تأثیر قرار می‌دهد. مقیاس در این مطالعات دارای دو مفهوم مکانی⁴ و زمانی⁵ است. مقیاس مکانی توسط دو عامل اندازه دانه‌بندی⁶ و گستره⁷ تعیین می‌شود. اندازه دانه‌بندی کوچک‌ترین واحد اندازه‌گیری و مطالعه در سیمای سرزمین است که حداقل فاصله بین

1. patch

2. corridor

3. matrix

4. spatial

5. temporal

6. grain size

7. extent

نمونه‌ها یا حادقل سطح تفکیک آن‌ها را بیان می‌کند. گستره محدوده همه اندازه‌گیری‌ها یا کل پوشش مشاهدات است. مقیاس زمانی نیز بازه زمانی انتخاب شده در مطالعه است. در مطالعه حاضر، براساس هدف مطالعه، قابلیت داده‌های ماهواره‌ای سنجنده TM مورد استفاده و ویژگی‌های سیمای سرزمین مطالعه شده، اندازه دانه‌بندی معادل قدرت تفکیک مکانی تصاویر ماهواره‌ای سنجنده TM مورد استفاده در مطالعه (30 متر) و گستره سیمای سرزمین معادل محدوده سیاسی اداری شهر کرج درنظر گرفته شد. مقیاس زمانی مطالعه نیز بازه زمانی بین سال‌های 1368 تا 1392 را (بهصورت سه دوره زمانی 1368، 1380 و 1392) دربرمی‌گیرد. مراحل دیگر مطالعه که در ادامه خواهد آمد، در چارچوب این مقیاس انجام شده است.

2-5-2- انتخاب سنجه‌ها

بهدلیل تعداد زیاد سنجه‌ها و وجود همبستگی بین برخی از آن‌ها و بهمنظور پرهیز از تولید اطلاعات اضافی، براساس مرور وسیع منابع علمی (Zhang Et al., 2004; Herzog & Lausch, 2002; Herold Et al., 2005; Weng, 2007; Wu, 2011; و دانش کارشناسی، و با توجه به تناسب سنجه‌ها با هدف مطالعه و توجه به همبستگی بین مفهوم آن‌ها، مجموعه‌ای از سنجه‌های ترکیب و پیکربندی سیمای سرزمین برای شماره مطالعه حاضر انتخاب شد. ویژگی سنجه‌ها، مفهوم و سطح محاسبه آن‌ها در جدول شماره دو ذکر شده است.

3-5-3- تحلیل سینوپتیک

بهمنظور تحلیل تغییرات سیمای سرزمین با روش تحلیل سینوپتیک (همدید) در بازه زمانی 1368 تا 1392 لازم است نقشه‌های سیمای سرزمین شهر کرج که در سه دوره زمانی 1368 و 1392 با روشنی یکسان (تفسیر تلفیقی)، در مقیاسی یکسان (1:25000) و گستره‌ای یکسان از منطقه (محدوده اداری سیاسی شهر کرج) تهیه شدند، تجزیه و تحلیل شوند تا ویژگی‌های ترکیب‌بندی و پیکربندی سیمای سرزمین با سنجه‌های یکسان مقایسه، و تغییرات سیمای سرزمین پایش شود. ازاین‌رو، براساس مقیاس مطالعه و اندازه دانه‌بندی انتخابی، نقشه‌های سیمای سرزمین با اندازه دانه‌بندی 30 متر به ساختار سلولی تبدیل شدند. پس از آماده‌سازی و پیش‌پردازش نقشه‌ها در نرم‌افزار IDRISI Taiga، برای محاسبه سنجه‌های سیمای

۱

سرزمین به محیط نرم افزار Fragstats وارد شدند. پس از تنظیم پارامترهای نرم افزار برای هر یک از نقشه ها به طور جداگانه، سنجه های NP، SHDI، LPI و CONTAG در سطح سیمای سرزمین و سنجه های PLAND، LPI، ED، PD، NP در سطح کلاس محاسبه و نتایج آنها به نرم افزار Excel منتقل شدند. درنهایت، نمودار تغییرات زمانی سنجه ها ترسیم و روند تغییرات سیمای سرزمین ارزیابی شد.

جدول ۱ مشخصات سنجه های مورد استفاده

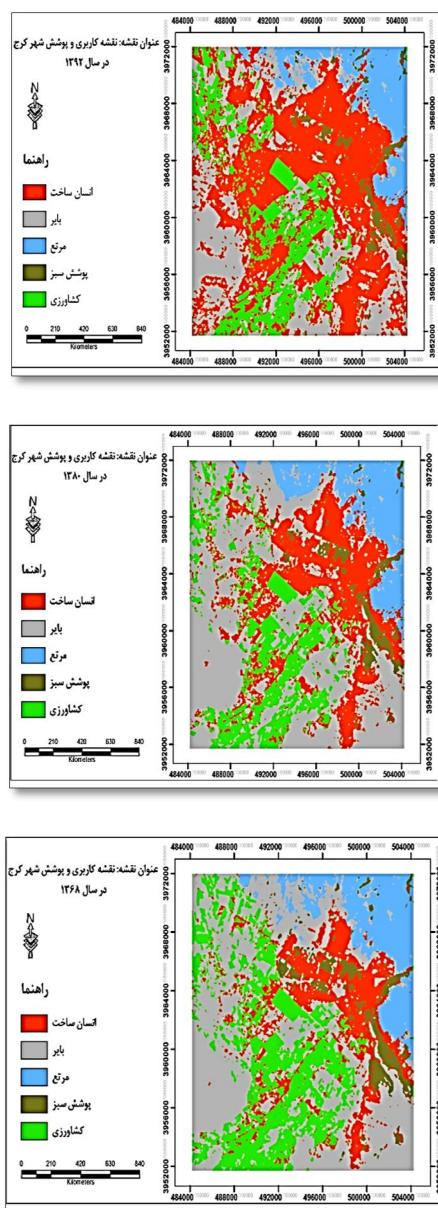
نام فارسی	نام سنجه	علامت اختصاری	واحد	محدوده تغییرات	مفهوم
تعداد تکه ها	Number of Patches	NP	نadar	بزرگتر از صفر	تکه تکه شدگی
سنجه بزرگترین تکه	Largest Patch Index	LPI	درصد	صفرتا ۱۰۰	پوشش یا کاربری غالب، تکه تکه شدگی
تراکم تکه	Patch Density	PD	تعداد در هکتار	بزرگتر از صفر	تکه تکه شدگی سیمای سرزمین
سنجه تنوع شانون	Shannon's Diversity Index	SHDI	نadar	بزرگتر و مساوی صفر	تنوع سیمای سرزمین
سنجه شکل سیمای سرزمین	Landscape Sshape Index	LSI	نadar	بزرگتر و مساوی یک	تکه تکه شدگی، شکل سیمای سرزمین
پیوستگی	Contagion	CONTAG	نadar	صفرتا ۱۰۰	تکه تکه شدگی، پیوستگی سیمای سرزمین
درصد پوششی سیمای سرزمین	Percentage of Landscape	PLAND	درصد	۰ تا ۱۰۰	ترکیب پوششی سیمای سرزمین
تراکم حاشیه	Edge Density	ED	متر در هکتار	بزرگتر از صفر	شکل سیمای سرزمین

(Source: Mc Garigal and Marks, 1995)

4- نتایج

1- نقشه های کاربری و پوشش

نقشه های کاربری و پوشش زمین با روش تفسیر تلفیقی از تصاویر ماهواره ای سنجنده TM در شکل شماره سه نمایش داده شده اند.

شکل ۳ نقشه‌های کاربری و پوشش زمین تهیه شده از تصاویر ماهواره‌ای سنجنده TM به روش تفسیر تلفیقی

4-2-2- تحلیل سینوپتیک

4-2-1- سطح سیمای سرزمین

در شکل شماره چهار نتایج تغییرات سیمای سرزمین با روش تحلیل سینوپتیک با استفاده از سنجه‌های تعداد تکه (NP)، تراکم تکه (PD)، سنجه شکل سیمای سرزمین (LSI)، سنجه بزرگ‌ترین تکه (LPI)، سنجه تنوع شانون (SHDI) و پیوستگی (CONTAG) در سطح سیمای سرزمین طی سال‌های 1368، 1380 و 1392 نمایش داده شده است. سنجه (NP) تعداد کل انواع تکه‌های کاربری و پوشش موجود در سیمای سرزمین در این سال‌ها به ترتیب 1957 و 2024 بوده است و نشان از روند افزایشی آن در این بازه و به‌ویژه بیشتر شدن میزان افزایش تکه‌های سیمای سرزمین در مقطع زمانی اول (1368 تا 1380) در مقایسه با مقطع زمانی دوم (1392 تا 1380) دارد.

سنجه تراکم تکه (PD) نیز در سال‌های مطالعه به ترتیب 4/96، 3/95 و 4/8 بوده و بیانگر افزایش تعداد تکه‌های سیمای سرزمین در واحد سطح در طی زمان مطالعه است. این روند به همواره افزایش تعداد کل تکه‌های سیمای سرزمین، افزایش تکه‌شدنگی سیمای سرزمین در طی زمان را نشان می‌دهد.

نتایج سنجه بزرگ‌ترین تکه سیمای سرزمین (LPI) که درصد مساحت تکه غالب یا بزرگ‌ترین تکه در سیمای سرزمین نسبت به کل مساحت سیمای سرزمین را می‌نمایاند، بیانگر افزایش این سنجه در هر دو مقطع زمانی و به‌ویژه در مقطع زمانی دوم است و نشان می‌دهد که بزرگ‌ترین تکه سیمای سرزمین منطقه مطالعه یعنی شهر کرج، در طی این دوره زمانی به دلیل افزایش وسعت مناطق انسان‌ساخت بزرگ‌تر شده و درنتیجه، در انتهای بازه زمانی، بزرگ‌ترین لکه سیمای سرزمین را به خود اختصاص داده است.

سنجه شکل سیمای سرزمین (LSI) براساس نسبت طول حاشیه‌های موجود در کل سیمای سرزمین به حداقل حاشیه ممکن آن به دست آمده و بدون واحد است و هرچقدر از عدد یک بیشتر شود، نشان از افزایش بی‌نظمی مرز و حاشیه‌های سیمای سرزمین و پیچیده‌تر شدن شکل آن دارد. کمیت این سنجه با گذشت زمان به ترتیب 22/63، 23/34 و 25/93 بوده و روند کاملاً افزایشی را طی کرده است. این روند نشان می‌دهد با گذشت زمان، شکل سیمای سرزمین شهر کرج پیچیده‌تر و از نظر هندسی نامنظم‌تر شده است. این روند در مقطع زمانی دوم در مقایسه با مقطع زمانی اول شدت بیشتری داشته است.

سنجه پیوستگی سیمای سرزمین (CONTAG) به صورت درصد بیان می‌شود و یکی از سنجه‌های اندازه‌گیری درجهٔ یک پارچگی تکه‌های سیمای سرزمین و همچنین درجهٔ تکه‌تشکیل‌گی سیمای سرزمین است. هنگامی که انواع تکه‌های کاربری و پوشش کاملاً پراکنده در سیمای سرزمین و ناپیوسته باشند، این سنجه صفر خواهد بود و هنگامی که سیمای سرزمین فقط از یک نوع تکه تشکیل شده باشد، پیوستگی در بیشترین مقدار خود است. نتایج این تحقیق بیانگر افزایش این سنجه از ۴۸/۰۵ به ۴۸/۸۶ درصد در مقطع زمانی اول و سپس کاهش آن به ۴۸/۰۷ درصد است و در مجموع، کاهش میزان پیوستگی سیمای سرزمین و افزایش تکه‌تشکیل‌گی آن در بازهٔ زمانی ۱۳۸۰ تا ۱۳۹۲ را نشان می‌دهد.

سنجهٔ تنوع شانون (SHDI) یکی از سنجه‌های اندازه‌گیری تنوع تکه‌های سیمای سرزمین است و از نظر مفهومی، مقابلهٔ پیوستگی سیمای سرزمین قرار دارد. زمانی که سیمای سرزمین فقط از یک تکه تشکیل شده باشد، تنوع آن صفر است و هرچه انواع تکه‌ها و سهم نسبی مساحت آن‌ها در سیمای سرزمین افزایش یابد، تنوع سیمای سرزمین نیز زیاد می‌شود. نتایج این سنجه بیانگر آن است که در مقطع زمانی اول تنوع سیمای سرزمین از ۱/۳۸ به ۱/۳۴ کاهش یافته و این مقدار تا مقطع زمانی دوم ثابت باقی مانده است و در مجموع، نمودار کاهش تنوع سیمای سرزمین در بازهٔ زمانی ۱۳۶۸ تا ۱۳۹۲ است و روندی کاملاً عکسِ سنجهٔ پیوستگی را طی کرده است.

2-2-4- سطح کلاس

شكل شماره پنج تغییرات سنجه‌های تراکم تکه (PD)، تراکم حاشیه (ED)، سنجهٔ شکل سیمای سرزمین (LSI)، سنجه بزرگ‌ترین تکه (LPI) و درصد پوشش سیمای سرزمین (PLAND) در سطح کلاس را در سال‌های ۱۳۶۸، ۱۳۸۰، ۱۳۸۲ و ۱۳۹۲ نمایش می‌دهد.

تعداد تکه‌های (NP) کاربری انسان‌ساخت در بازهٔ زمانی اول از ۶۳۲ به ۷۹۲ افزایش یافته و سپس به ۷۹۸ تکه در انتهای بازهٔ زمانی دوم رسیده است. تراکم تکه (PD) نیز در طی این بازه‌های زمانی از ۱/۵۵ به ۱/۹۴ و درنهایت به ۱/۹۶ افزایش یافته است. افزایش تعداد و تراکم تکه‌های انسان‌ساخت بیانگر تکه‌تشکیل‌گی کلاس انسان‌ساخت و به وجود آمدن مناطق انسان‌ساخت جدید (به‌ویژه در بازهٔ زمانی اول) در طول زمان بوده است. سنجهٔ شکل سیمای سرزمین (LSI) در مناطق انسان‌ساخت افزایش یافته و از ۲۷/۰۶ به ۲۹/۱ و سپس به ۳۰/۵۵ رسیده است. سنجهٔ تراکم حاشیه (ED) نیز برای تکه‌های انسان‌ساخت دارای روندی مشابه بوده و از ۲۱/۰۶ به ۲۷/۹۵ متر در هکتار به

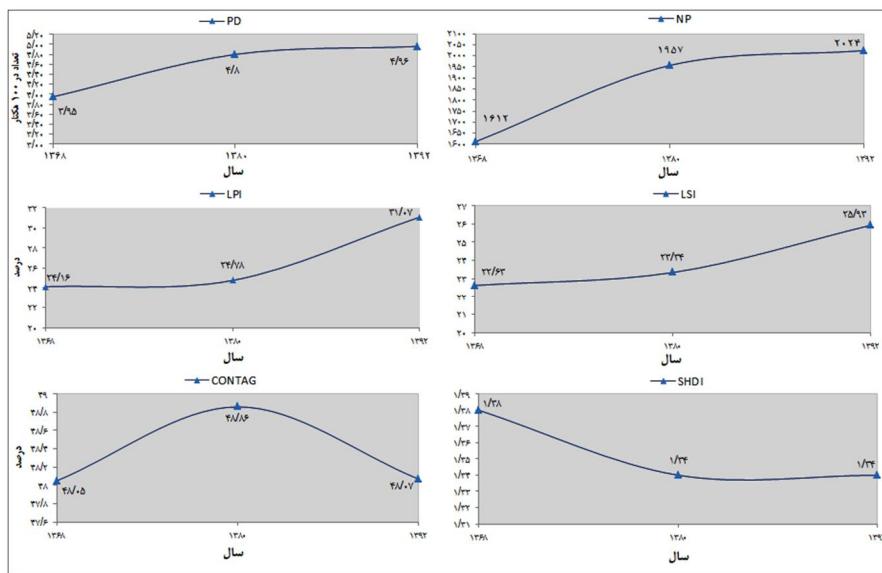
و سپس به 39/12 افزایش یافته است. افزایش این دو سنجه نشان از افزایش پراکندگی و بی‌نظمی تکه‌های انسان‌ساخت و همچنین پیچیده‌تر شدن شکل آن‌ها در سیمای سرزمین در طی زمان دارد. درصد سیمای سرزمین (PLAND) پوشش‌داده شده توسط مناطق انسان‌ساخت به ترتیب زمانی از 15/46 به 23/61 و سپس به 42/84 افزایش یافته که نشان‌دهنده افزایش بیشتر مناطق انسان‌ساخت در مقطع زمانی دوم در مقایسه با مقطع زمانی اول است. همسو با این روند، سنجه بزرگ‌ترین تکه (LPI) نیز برای مناطق انسان‌ساخت افزایش یافته و از 8/86 به 14/75 درصد در مقطع زمانی اول و سپس به 31/07 درصد در انتهای مقطع زمانی دوم رسیده است. این روند نیز بیانگر افزایش شدیدتر اندازه بزرگ‌ترین تکه انسان‌ساخت، یعنی شهر کرج در مقطع زمانی دوم در مقایسه با مقطع زمانی اول است.

همان‌طور که شکل شماره پنج نمایش می‌دهد، در کلاس کشاورزی تعداد تکه (NP) و تراکم تکه (PD) در بازه زمانی اول افزایش یافته و در بازه زمانی دوم، برخلاف بازه اول، روند کاهشی داشته است. این موضوع بدلیل تبدیل تکه‌های بایر و بدون پوشش منطقه به زمین‌های کشاورزی و یک‌پارچه شدن تکه‌های کشاورزی در بازه زمانی دوم بوده که افزایش اندازه بزرگ‌ترین تکه (LPI) کشاورزی در بازه زمانی دوم از 4/19 به 4/93 درصد مؤید این مطلب است. در بازه زمانی اول تبدیل زمین‌های کشاورزی به مناطق انسان‌ساخت جدید موجب کاهش سطح کل تکه‌های کشاورزی به 14/61 درصد و همچنین کوچک‌تر شدن اندازه بزرگ‌ترین تکه این کاربری از 12/65 به 4/19 درصد در انتهای بازه زمانی اول شده است. روند افزایشی سنجه شکل سیمای سرزمین (LSI) تکه‌های کشاورزی در طی زمان و بهویژه در بازه زمانی اول به خوبی بیانگر پیچیده‌تر و بی‌نظم‌تر شدن شکل تکه‌های کشاورزی در طی زمان به‌علت رقابت کاربری انسان‌ساخت با این کاربری شده است.

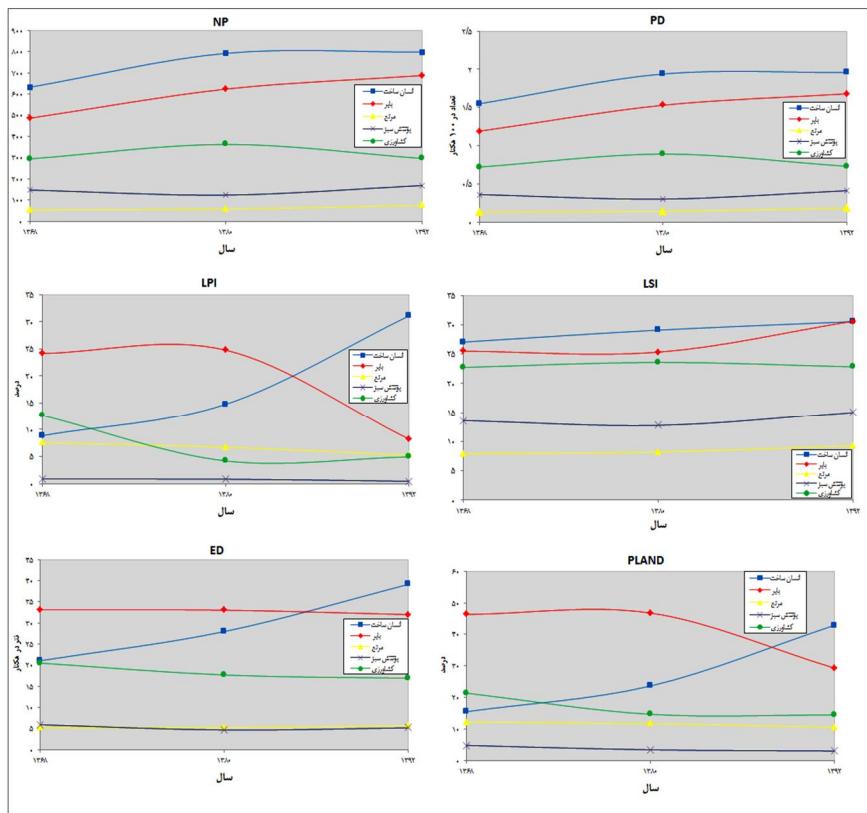
براساس نتایج تحلیل سنجه‌ها برای کلاس پوشش سبز (شکل ۵)، مساحت کل تکه‌های پوشش سبز و نیز اندازه بزرگ‌ترین تکه این پوشش در طی زمان با شبیب نسبتاً ملایمی کاهش یافته است. تعداد و تراکم تکه‌های این پوشش در بازه زمانی اول نیز روند کاهشی داشته؛ ولی در بازه زمانی دوم روند افزایشی را پیموده که گویای تخریب و تکه‌کشیدگی بیشتر این پوشش در بازه زمانی دوم است. سنجه تراکم حاشیه تکه‌های پوشش سبز در بازه زمانی اول کاهش یافته و همسو با آن سنجه شکل تکه‌های پوشش سبز نیز در طی بازه زمانی اول رو به کاهش نهاده است؛ درحالی که این دو سنجه همچنان همسو با هم در بازه زمانی دوم روندی افزایشی را پیموده‌اند. افزایش این دو

سنجه در بازه زمانی دوم نشان از پیچیده‌تر شدن شکل تکه‌های این پوشش در بازه زمانی دوم دارد. روند تغییرات سنجه‌ها برای پوشش مرتع منطقه نشان می‌دهد مساحت و سنجه بزرگ‌ترین تکه این پوشش در طی زمان کاهش یافته؛ ولی سنجه‌های تعداد، شکل، تراکم حاشیه و تراکم تکه‌های این پوشش افزایش پیدا کرده است. نکته درخور توجه در تغییرات مناطق مرتعی، تغییر زیاد سنجه میانگین مساحت تکه‌های آن در بازه زمانی ۱۳۸۰ تا ۱۳۹۲ است.

نتایج تحلیل سنجه‌ها برای کلاس بایر نشان می‌دهد تعداد و تراکم تکه‌های این پوشش در طی کل بازه زمانی و سنجه بزرگ‌ترین تکه، تراکم حاشیه و درصد مساحت این نوع پوشش در بازه زمانی اول روندی افزایشی داشته است. در بازه زمانی دوم، سنجه بزرگ‌ترین تکه، تراکم حاشیه، درصد مساحت این پوشش و میانگین مساحت تکه‌های این پوشش با شبیه نسبتاً تندا کاهش یافته و به همراه افزایش تعداد و تراکم تکه‌ها و سنجه شکل سیمای سرزمین بیانگر افزایش تکه‌تکه‌شدگی و پیچیده‌تر شدن شکل این پوشش در بازه زمانی دوم است. روند تغییرات این پوشش برخلاف تغییرات مناطق انسان‌ساخت و کشاورزی بوده است.

شکل ۴ روند تغییرات سنجه‌های PD، NP، LPI، LSI، SHDI و CONTAG طی سال‌های ۱۳۶۸، ۱۳۸۰ و ۱۳۹۲ در سطح سیمای سرزمین

شکل 5 روند تغییرات سنجه‌های PD، LPI، ED، LSI و PLAND در سطح کلاس کاربری و پوشش

5- نتیجه

تحلیل سینوپتیک به دلیل داشتن ویژگی‌هایی همچون مقایسه کمی، یکسان و همنظر از ویژگی‌های سیمای سرزمین در گستره‌ای یکسان با اندازه دانه‌بندی، روش و مقیاس یکسان تهیئة نقشه سیمای سرزمین در مقاطع زمانی مختلف، به خوبی می‌تواند تغییرات زمانی ویژگی‌های ترکیب‌بندی و پیکربندی سیمای سرزمین را پایش و ارزیابی کند.

تحلیل همدید (سینوپتیک) سیمای سرزمین شهر کرج با استفاده از سنجه‌های سطح سیمای سرزمین و کلاس حاکی از آن است که به طور کلی سیمای سرزمین تکه‌تکه‌تر، از نظر شکلی نامنظم‌تر و از نظر میزان یکپارچگی عناصر ساختاری ناپیوسته‌تر و از نظر نوع کاربری و پوشش

موجود در واحد سطح از تنوع آن کاسته شده است؛ اگرچه سیمای سرزمین شهر کرج در بازه زمانی دوم (1380 تا 1392) روندی متفاوت و با شیب تغییرات تندتری از بازه زمانی اول (1368 تا 1380) داشته است. تفسیر نتایج نشان می‌دهد که عامل اصلی این تغییرات پویایی شدید کاربری انسان‌ساخت در منطقه بوده که در مقطع زمانی دوم شدت بیشتر و درنتیجه اثرگذاری زیادتری داشته است. تغییرات در مناطق انسان‌ساخت به صورت افزایش مساحت، تکه‌تکه‌شدگی، پراکندگی، بی‌نظمی و پیچیدگی شکل تکه‌ها آشکار شده است. درواقع، افزایش مساحت کاربری انسان‌ساخت در سیمای سرزمین با سایر کاربری‌ها و به‌ویژه کاربری‌های کشاورزی و بایر در هر دو بازه زمانی اول و دوم و همچنین در سراسر بازه زمانی مورد مطالعه روندی کاملاً غیرهمسو داشته و از میزان مساحت آن‌ها به‌شدت کاسته است که عامل اصلی این تغییرات، فراهم بودن شرایط کاربری کشاورزی و پوشش بایر برای تغییر کاربری به انسان‌ساخت است. از جمله این شرایط می‌توان به شیب مناسب و در دسترس بودن این مناطق به‌منظور تغییر کاربری به انسان‌ساخت اشاره کرد.

کاربری کشاورزی و بایر در طی زمان پویایی بسیار زیادی داشته که افزایش از هم‌گسیختگی، بی‌نظمی و پیچیدگی تکه‌ها و کاهش سطح آن از ویژگی‌های بارز این پویایی بوده است. مهم‌ترین عامل این روند تغییرات رقابت نزدیک مناطق انسان‌ساخت با این کاربری بوده است. به‌نظر می‌رسد ادامه این روند می‌تواند به تخریب مناطق کشاورزی منطقه در آینده بر اثر رشد کنترل‌نشده مناطق انسان‌ساخت منجر شود. در قیاس با کلاس کشاورزی و بایر، پوشش‌های طبیعی منطقه (مرتع و پوشش سبز) شدت تغییر نسبتاً کمتری داشته است. پوشش مرتعی شهر کرج اگرچه دچار کاهش سطح و تخریب شده است، روند تغییرات آن وضعیت بحرانی همچون کشاورزی و بایر را نشان نمی‌دهد و این می‌تواند به علت قرار گرفتن عمدۀ این مراتع در مناطق با شیب و ارتفاع بالا و دور از دسترس انسان باشد.

نتایج مطالعه حاضر با نتایج مطالعات طالبی امیری (1388)، مختاری (1388)، ستوده (1389)، کیانی (1390)، و هرزوگ و لوج (2002)، هرولد و همکاران (2005)، ماتسوشیتا و همکاران (2006) همسو بوده است و تحقیقات مذکور به تکه‌تکه‌شدگی سیمای سرزمین به‌ویژه کاربری کشاورزی بر اثر توسعه شهری اذعان کرده‌اند.

6- پيشنهادها

- پيشنهاد می شود براساس الگوی رشد مناطق انسان ساخت، تغيير کاربری ناشی از آن، نياز جمعيت ساكن در پهنه به مناطق انسان ساخت و توان اکولوژيک منطقه، برنامه ريزی کاربری ها بر مبنای آمايش سرزمين صورت گيرد تا با تخصيص بهينه کاربری ها، تعارضات موجود بين کاربری و پوشش ها به حداقل برسد.
- اصول اکولوژي سيمای سرزمين در برنامه ريزی و طراحی های آينده شهر كرج جهت رسیدن به هدف غايی توسعه پايدار استفاده شود.
- با توجه به رشد کنترل نشده مناطق انسان ساخت شهر كرج در 24 سال گذشته، برای جلوگيري از تخریب بيشتر و همچنین حفظ يك پارچگي پوشش های طبیعی (پوشش سبز و مرتع) و کاربری کشاورزی که می تواند باعث فروافت یا نابودی ساختار و به تبع آن فروافت کارکرد و خدمات آنها شود، آمايش کاربری ها بر مبنای عناصر ساختاري سيمای سرزمين (تكه، کريدور و چيدمان) و مفاهيم سيمای سرزمين ضروري است.
- پيشنهاد می شود به منظور بررسی دقیق تر الگوی مکانی و زمانی تغييرات از روش تحليل گراديان سيمای سرزمين (Luck & Wu, 2002) استفاده شود تا اثر توسعه مناطق انسان ساخت بر ساختار سيمای سرزمين و واکنش ساير کاربری و پوشش ها در مقابل رشد شهری بررسی شود.

7- منابع

- پريور، پرستو، تدوين ره يافتي برای مدیريت کيفيت محبيط زیست شهری از طریق اصلاح ساختار سیمای سرزمین شهری، پایان نامه کارشناسی ارشد مدیریت و برنامه ریزی محیط زیست، دانشکده محیط زیست، دانشگاه تهران، 1385.
- خزاعی، نوشین، رویکردهای اکولوژیکی سیمای سرزمین در بازگردانی جنگل های تخریب شده استان گیلان، پایان نامه کارشناسی ارشد مدیریت و برنامه ریزی محیط زیست، دانشکده محیط زیست، دانشگاه تهران، 1386.
- ستوده، احد، کاربرد شاخص های سلامت اکولوژیک برای تعیین الگوی بهینه توسعه شهری در بيوم ايراني توراني، رساله دكتري برنامه ریزی محیط زیست، دانشکده محیط زیست،

دانشگاه تهران، ۱۳۸۹

- سلمان ماهینی، عبدالرسول، «معیارهای سیمای سرزمین و فرسایش‌پذیری به عنوان دو دسته

نمایه کمی برای ارزیابی سریع اثرات طرح‌های توسعه»، مجله علوم کشاورزی و منابع

طبیعی، ج ۱۴، ش ۱، ۱۳۸۶.

- طالبی امیری، شیما، تحلیل تخریب سیمای سرزمین حوزه آبخیز نکا با استفاده از سنجه‌های

بوم‌شناسی سیمای سرزمین، پایان‌نامه کارشناسی ارشد محیط زیست، دانشگاه تربیت

مدرس، تهران، ۱۳۸۸.

- کیانی، واحد، ارزیابی تعییرات پوشش و کاربری شهرستان طالقان با رویکرد بوم‌شناسی

سیمای سرزمین، پایان‌نامه کارشناسی ارشد محیط زیست، دانشکده منابع طبیعی دانشگاه

تهران، تهران، ۱۳۹۰.

- مختاری، زهرا، کمی کردن الگوی سیمای سرزمین شهر اصفهان، پایان‌نامه کارشناسی ارشد

محیط زیست، دانشکده منابع طبیعی، دانشگاه صنعتی اصفهان، ۱۳۸۸.

- Herold, M., H. Couclelis & K.C. Clarke, "The Role of Spatial Metrics in the Analysis and Modeling of Urban Land Use Change", *Journal of Computers, Environment and Urban Systems*, 29, Pp. 369-399, 2005.

- Kiyani, V., *Evaluation of Land Use/ Cover Changes in Taleghan Township from a Landscape Ecology Perspective*, M.Sc Thesis, University of Tehran, 2011. [in Persian]

- Khazaei, N., *Forest Landscape and Ecological Degradation Assessment of Sefidrod Watershed; Using Landscape Ecological Metrics*, in *Gilan Province of Iran*, Environmental Science, 2009. [in Persian]

- Lausch, A. & F. Herzog, "Applicability of Landscape Metrics for the Monitoring of Landscape Change: Issues of Scale, Resolution and Interpretability", *Journal of Ecological Indicators*, 2(1-2), Pp. 3-15, 2002.

- Luck, M. & J. Wu, "A Gradient Analysis of Urban Landscape Pattern: a Case Study from the Phoenix Metropolitan Region, Arizona, USA," *Landscape Ecology*, 17(4), Pp. 327-339, 2002.

- Matsushita, B., M. Xu & T. Fukushima, "Characterizing Changes in Landscape

Structure in the Lake Planning", 78(3), Pp. 241-250, 2006.

- Mc Garigal, K. & B.J. Marks, *RAGSTATS: Spatial Pattern Analysis Program for Quantifying Landscape Structure*, USDA Forest Service, 1995.
- Mokhtari, Z., *Quantifying Landscape Pattern of Esfahan City*, M.Sc Thesis, Esfahan University of Technology, 2009. [in Persian]
- Parivar, P., *Landscape Structural Restoration for Urban Environmental Management*, M.Sc Thesis, University of Tehran, 2006. [in Persian]
- Salman Mahini, A., "Landscape Metrics and Erosion Risk as two Classes of Quantitative Indicators for Rapid Environmental Impact Assessment", *Journal of Agriculture and Natural Resources Science*, Vol. 14(1), 2007. [in Persian]
- Setoudeh, A., *Identification of Ecological Health Indicator to Select the Suitable Alternative for Urban Development in Iranoturanian Biom*, Ph.D Thesis, University of Tehran, 2010. [in Persian]
- Shrestha, M. Et al., "Land Fragmentation due to Rapid Urbanization in the Phoenix Metropolitan Area: Analyzing the Spatiotemporal Patterns and Drivers", *Applied Geography*, 32, Pp. 522-531, 2012.
- Talebi Amiri, S., *Study on Landscape Degradation in Neka Watershed Using Landscape Metrics*. Environmental Science, University of Modarres, 2009. [in Persian]
- Weng, Y.C., "Spatiotemporal Changes of Landscape Pattern in Response to Urbanization", *Landscape and Urban Planning*, 81, Pp. 341-353, 2007.
- Yeh, C.T & S.L. Huang, "Investigating Spatiotemporal Patterns of Landscape Diversity in Response to Urbanization", *Journal of Landscape and Urban Planning*, 93, Pp. 151-162, 2009.
- Zhang, L. Et al., "A GIS-based Gradient Analysis of Urban Landscape Pattern of Shanghai Metropolitan Area, China", *Journal of Landscape and Urban Planning*, 69, Pp. 1-16, 2004.